

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **a) M. H.**, a žalobce: **b) K. H.**, oba zast. JUDr. Jiřím Matznerem, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Anny Letenské 34/7, Praha 2 – Vinohrady, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské náměstí 471/1, Praha 1 – Malá Strana, proti rozhodnutí ministra kultury ze dne 1. 11. 2017, čj. MK 68994/2017 OLP, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 9. 2020, čj. 5 A 202/2017-60,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 9. 2020, čj. 5 A 202/2017-60, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Ministr kultury rozhodnutím ze dne 1. 11. 2017 zamítl rozklad žalobců a potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2017, podle něhož dům ve vlastnictví žalobců je kulturní památkou. Žalobci se proti rozhodnutí ministra bránili žalobou, o které městský soud rozhodl bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Shora specifikovaným rozsudkem žalobu zamítl.

[2] Žalobci (stěžovatelé) podali proti rozsudku kasační stížnost, a to z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Nejprve obsáhle polemizují s věcným posouzením věci, upozorňují na nedostatky postupu správních orgánů v této věci před rokem 1987 apod.

Závěrem upozorňuji, že soud věc protizákonně rozhodl bez jednání, jakkoliv se stěžovatelé jednání dožadovali.

[3] Žalovaný se s důvody napadeného rozsudku ztotožnil a navrhl kasační stížnost zamítnout.

[4] Kasační stížnost je důvodná.

[5] Městský soud se v této věci dopustil závažné procesní vady, neboť ve věci rozhodl bez jednání.

[6] Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.

[7] Městský soud v bodě 19 napadeného rozsudku uvedl, že oba účastníci s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasili. Jak však správně upozorňují stěžovatelé, to není pravda. Přípisem ze dne 6. 2. 2018 se městský soud obou účastníků dotázal, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání. Přípis byl advokátovi stěžovatelů doručen 7. 2. 2018. Přesně o dva týdny později, 21. 2. 2018 (č. l. 35 spisu městského soudu), obdržel městský soud obsáhlou repliku stěžovatelů, kde v úvodu sdělili, že nesouhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání (bod I druhý odstavec repliky).

[8] Městský soud tedy porušil právo stěžovatelů na přístup k soudu, konkrétně jejich právo na veřejné projednání věci ve smyslu čl. 36 a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Dopustil se tak jiné vady řízení podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. S ohledem na povahu této vady není namístě, aby se NSS vyjadřoval k dalším argumentům, které stěžovatelé ve své kasační stížnosti přednesli.

[9] NSS proto dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s. je městský soud vázán právním názorem uvedeným v tomto rozhodnutí. Musí tedy ve věci nařídit jednání, protože důvody pro postup podle § 51 odst. 1 s. ř. s. nejsou v této věci dány. Městský soud v novém rozsudku rozhodne též o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. listopadu 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu